

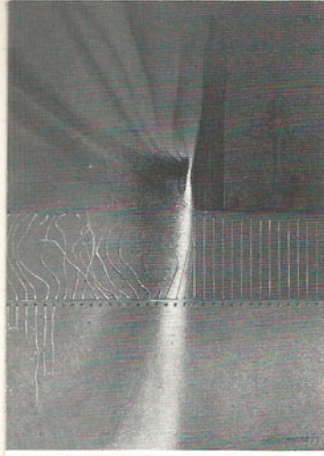
ANDREU MARTRÓ

EXPOSICIÓ DE PINTURES I DIBUIXOS

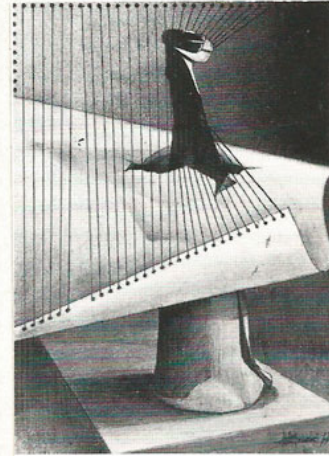
del 17 de febrer al 14 març 1976 TALLER DE PICASSO

LLIBERTAT

ALLIBERACIO

ANHEL

D'un fons amorf, buit i silenciós, quelcom similar al que degué ésser l'alba del primer dia, sorgeix l'obra d'Andreu Martró.

Allò que és mort i allò que és viu es generen, contradictòriament, l'un de l'altre; de la mateixa manera que de l'espai pla sorgeix l'espai modelat. Andreu Martró arriba a l'art en possessió, d'antuvi, d'una excel·lent preparació tècnica; tanmateix no reduirà el seu treball a un acompliment indefinit de les normes i regles apreses. El fer artístic és quelcom que ha d'anar menat per unes inquietuds que hom sent des de dins i com a resposta sensible de la provocació que és tota realitat. En diàleg, doncs, amb el que el rodeja, però sabent que en la realitat no hi ha res més que allò que hom ens en mostra, Andreu Martró procedeix a oferir-nos-en unes visualitzacions que la densifiquen diferentment de com ho assolixen les imatges habituals. Això fa que el món formal d'Andreu Martró si bé sembla mantenir-se dins d'una certa figuració, tanmateix aquesta figuració només llunyament, per coincidències gairebé inevitables, tingui quelcom a veure amb les formes habituals o convencionals. Les plasmacions de l'artista en realitat són l'expressió o plasmació de la seva resposta sensible al sistema de formes i valors pels que es troba provocat. Això motiva que l'obra d'Andreu Martró tingui un ample parentiu amb el mètode surrealista, que admet que hom, per assolir l'expressió, no hagi d'acceptar les formes establertes i que, mitjançant símbols que neixen com a resposta de l'interior de l'artista, sigui possible de crear un llenguatge paral·lel al dels fets concrets. Aquest és el resultat amb el que ens trobem enfront de l'obra d'Andreu Martró: un simbolisme, de fonament i amb la llibertat expressiva del surrealisme, que permet d'oferir-nos del real visualitzacions i formes ja existents en el real però no captades fins que no se'ns ho fa evident.

La matèria manifestant l'esperit; l'esperit en constant realització material. Les formes abstractes animant-se; l'animació abstractitzant-se. De la sensació al desvetllament mental. De la intenció a la sensació.

Arnau Puig